

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне юридичне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-20-76

До реєстр. № 2553
(друге читання)

ЗАУВАЖЕННЯ

до проекту Закону України про внесення змін
до деяких законів України щодо запровадження на ринку природного газу
обліку та розрахунків за обсягом газу в одиницях енергії
(реєстраційний № 2553)

У Головному юридичному управлінні проаналізовано зазначений проект Закону, підготовлений Комітетом з питань енергетики та житлово-комунальних послуг для розгляду в другому читанні, за результатами опрацювання якого слід зазначити таке.

Підтримуючи необхідність переходу на європейські стандарти обліку газу в енергетичних одиницях, що передбачається директивами ЄС №32 про ефективність кінцевого використання енергії та енергетичні послуги та №73 про спільні правила внутрішнього ринку природного газу, Головне юридичне управління поділяє міркування, викладені у висновку Головного науково-експертного управління від 31.01.2020 року, щодо необхідності доопрацювання цього законопроекту та вважає за необхідне зазначити таке.

1. Згідно з пунктом 2 законопроекту, за яким планується внести зміни до частини першої статті 1 Закону України “Про забезпечення комерційного обліку природного газу”, передбачається у визначенні терміну “комерційний (приладовий) облік природного газу” віднести до повноважень національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, затвердження кодексу газорозподільних систем. Насамперед слід зазначити, що згідно з правилами нормопроєктувальної техніки визначення термінів не можуть містити нормативних приписів. Крім того, відповідно до пункту 6 частини третьої статті 4 Закону України “Про ринок природного газу” повноваження із затвердження кодексів газотранспортних систем, кодексу газорозподільних систем, кодексів газосховищ та кодексу установки LNG вже віднесені до компетенції Регулятора, тобто національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Тому передбачений законопроектом нормотворчий підхід свідчить про дублювання нормативного матеріалу однакового змісту в різних законах, що не відповідає конституційному принципу верховенства права щодо якості законів (стаття 8 Конституції України), зокрема його елементу “правова визначеність”, що передбачає, насамперед, ясність та недвозначність викладення правових приписів, відсутність внутрішніх суперечностей у нормативно-правовому акті та узгодженість з іншими законами.

Відтак, у новій редакції пункту 2 частини першої статті 1 Закону України “Про забезпечення комерційного обліку природного газу” (пункт 2 законопроекту) слова “затвердженим національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг” слід виключити.

2. Пунктом 4 розділу II “Прикінцеві положення” законопроекту передбачається для цілей застосування положень Податкового кодексу України визначити базу оподаткування при обчисленні середньої митної вартості імпортного природного газу в одиницях об’єму (кубічних метрах). Такий підхід не враховує вимог пункту 7.3 Податкового кодексу України, за яким будь-які питання щодо оподаткування регулюються цим Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до цього Кодексу та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства.

Тому пункт 4 розділу II “Прикінцеві положення” законопроекту слід виключити, тоді як відповідні уточнення слід вносити законом про внесення змін до Податкового кодексу України.

3. Згідно з пунктом 6 розділу II “Прикінцеві положення” законопроекту передбачається надати доручення Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, до введення в дію цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Оскільки відповідно до статті 1 Закону України “Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг” ця Національна комісія є постійно діючим центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, що утворюється Кабінетом Міністрів України, та зважаючи на положення пункту 9 статті 116 Конституції України, за яким повноваження зі спрямування та координації роботи міністерств, інших органів виконавчої влади належать до компетенції Кабінету Міністрів України, вважаємо, що передбачене пунктом 6 розділу II

“Прикінцеві положення” законопроекту доручення знаходиться за межами конституційних засад діяльності Верховної Ради України.

Тому пункт 6 розділу II “Прикінцеві положення” законопроекту слід виключити.

Узагальнюючий висновок: законопроект може бути прийнятий у другому читанні за умови врахування висловлених зауважень.

**Заступник керівника
Головного управління**

В. МІЛОВАНОВ

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Мілованов Володимир Васильович
Сертифікат: 20B4E4ED0D30998C04000000445F2900C19D7200
Дійсний до: 15.03.2021 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 07/02-2020/194828 від 27.10.2020

245437